

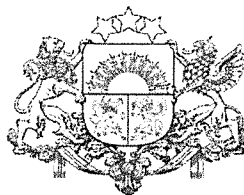
Publicētais numurs	: C-238/20
Dokumenta numurs	: 1
Reģistra numurs	: 1153315
Iesniegšanas datums	: 05/06/2020
Reģistrēšanas reģistrā datums	: 08/06/2020
Dokumenta veids	: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas, kas veikta, izmantojot e-Curia, numurs	: Dokuments : DC128465
Datnes numurs	: 1
Iesniedzējs	: Elīna Majore (J357739)

NORAKSTS

Lieta Nr. A420259818, SKA-587/2020

Administratīvo lietu departaments

Latvijas Republikas Senāts**LĒMUMS**

Rīgā 2020.gada 4.jūnijā

Tiesa šādā sastāvā: senatores Jautrīte Briede, Vēsma Kakste, Dace Mita

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA „Sātiņi-S” (turpmāk – arī pieteicēja) pieteikumu par pienākuma uzlikšanu Dabas aizsardzības pārvaldei izdot pieteicējai labvēlīgu administratīvo aktu, ar kuru pieteicējai tiktu piešķirta kompensācija par īpaši aizsargājamo nemedījamo sugu un migrējošo sugu dzīvnieku nodarītajiem būtiskajiem postījumiem akvakultūrai pieteicējai piederošajos īpašumos, sakarā ar SIA „Sātiņi-S” kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2019.gada 30.aprīļa spriedumu.

Pamatlietas priekšmets un fakti, kuriem ir nozīme lietā

[1] Dabas liegums „Sātiņu dīķi” kā īpaši aizsargājamā dabas teritorija izveidots saskaņā ar Ministru kabineta 1999.gada 15.jūnija noteikumiem Nr.212 „Noteikumi par dabas liegumiem”.

2002.gadā pieteicēja iegādājās nekustamos īpašumus „Liegumi” un „Centri”, kuru teritorija atrodas dabas liegumā „Sātiņu dīķi”. Pieteicējas īpašumos dīķi aizņem 600,7 ha (no kopējās īpašuma platības 687 ha).

2005.gadā teritorija iekļauta Eiropas nozīmes aizsargājamās dabas teritorijā *Natura 2000* (turpmāk – *Natura 2000*).

[2] Pieteicēja 2017.gada 16.augustā iesniedza Dabas aizsardzības pārvaldē iesniegumu kompensācijas piešķiršanai par akvakultūrai nodarītajiem zaudējumiem īpašumos „Liegumi” un „Centri”.

Dabas aizsardzības pārvaldes Kurzemes reģionālās administrācijas aprēķinātie zaudējumi pieteicējas akvakultūrai nodarītajiem postījumiem ir 87 428,50 *euro*.

Dabas aizsardzības pārvalde atteica piešķirt kompensāciju par īpaši aizsargājamo nemedījamo sugu un migrējošo sugu dzīvnieku nodarītiem būtiskiem postījumiem akvakultūrai, jo pieteicēja jau bija saņēmusi maksimāli pieļaujamo *de minimis* atbalsta apmēru.

[3] Dabas aizsardzības pārvalde norāda, ka šajā gadījumā piemērojams Eiropas Komisijas 2014.gada 27.jūnija Regulas Nr. 717/2014 par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108.panta piemērošanu *de minimis* atbalstam zvejniecības un akvakultūras nozarē (turpmāk –

Regula Nr. 717/2014) 3.panta 2.punktā noteiktais *de minimis* atbalsta ierobežojums 30 000 *euro*.

Regulas Nr. 717/2014 piemērošana Latvijā notiek, ievērojot Ministru kabineta 2015.gada 29.septembra noteikumu Nr. 558 „*De minimis* atbalsta uzskaites un piešķiršanas kārtība zvejniecības un akvakultūras nozarē” (turpmāk – noteikumi Nr. 558) un Ministru kabineta 2016.gada 7.jūnija noteikumu Nr. 353 „Kārtība, kādā zemes īpašniekiem vai lietotājiem nosakāmi to zaudējumu apmēri, kas saistīti ar īpaši aizsargājamo nemedījamo sugu un migrējošo sugu dzīvnieku nodarītajiem būtiskajiem postījumiem, un minimālās aizsardzības pasākumu prasības postījumu novēršanai” (turpmāk – noteikumi Nr. 353) prasības.

Konstatēts, ka pieteicēja jau bija saņēmusi maksimālo *de minimis* atbalstu triju fiskālo gadu periodā, tāpēc, izmaksājot pieprasīto kompensāciju par 2017.gadu, tiktu pārsniegts Regulas Nr. 717/2014 3.panta 2.punktā noteiktais *de minimis* atbalsta ierobežojums 30 000 *euro*.

[4] Pieteicēja vērsās tiesā ar pieteikumu par pienākuma uzlikšanu Dabas aizsardzības pārvaldei piešķirt pieteicējai kompensāciju par īpaši aizsargājamo nemedījamo sugu un migrējošo sugu dzīvnieku nodarītajiem būtiskajiem postījumiem akvakultūrai pieteicējai piederošajos īpašumos.

Pieteicēja norāda, ka *de minimis* ierobežojums tiek noteikts valsts atbalstam, lai nenotiktu Eiropas Savienības iekšējā tirgus kropļošana. Savukārt zaudējumu kompensācija nav labums, ko valsts sniedz. Zaudējumu kompensācija ir atlīdzinājums par zaudējumiem, ko cieš uzņēmums, pildot sabiedrības uzliktos pienākumus.

Piemērojot noteikumu Nr. 353 39.punktu, radusies situācija, ka nelielam uzņēmumam zaudējumi trīs gadu periodā tiek segti 100 % apmērā, bet pieteicējai, kas apsaimnieko lielas dīķu platības un atrodas *Natura 2000* teritorijā, zaudējumi tiek atlīdzināti tikai 12 % apmērā.

[5] Pirmās un otrās instances tiesas pieteikumu noraidīja.

Pieteicēja ir iesniegusi kasācijas sūdzību, kurā norāda, ka par atbalstu, kas pārsniedz *de minimis* maksimālo augšējo robežu trīs gadu periodā, ir jāpaziņo Eiropas Komisijai, un to nedrīkst piešķirt pirms Eiropas Komisija šo atbalstu nav atzinusi par saderīgu ar iekšējo tirgu. Iestādes varēja veikt paziņošanas procedūru Eiropas Komisijai.

[6] Ievērojot minēto, lietā ir strīds par to, vai kompensācijai par īpaši aizsargājamo nemedījamo sugu un migrējošo sugu dzīvnieku nodarītajiem būtiskajiem postījumiem akvakultūrai *Natura 2000* teritorijā piemērojami valsts atbalsta maksājumiem noteiktie *de minimis* ierobežojumi.

Atbilstošās valsts tiesību un Eiropas Savienības tiesību normas

[7] Eiropas Savienības tiesību normas:

[7.1] Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17.pants.

[7.2] Eiropas Komisijas 2014.gada 27.jūnija Regulas Nr. 717/2014 par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108.panta piemērošanu *de minimis* atbalstam zvejniecības un akvakultūras nozarē 3.panta 2.punkts un preambulas 15.apsvērumi.

[7.3] Eiropas Parlamenta un Padomes 2009.gada 30.novembra Direktīvas 2009/147/EK par savvaļas putnu aizsardzību 3.panta 2.punkta „a” un „b” apakšpunkts un 9.panta 1.punkta „a” apakšpunkts.

[8] Nacionālās tiesību normas:

[8.1] Sugu un biotopu aizsardzības likums

4.pants. Ministru kabineta kompetence:

Ministru kabinets nosaka:

(..)

6) kārtību, kādā zemes lietotājiem nosakāmi to zaudējumu apmēri, kas saistīti ar īpaši aizsargājamo nemedījamo sugu un migrējošo sugu dzīvnieku nodarītajiem būtiskiem postījumiem, un minimālās nepieciešamo aizsardzības pasākumu prasības postījumu novēršanai;

(..)

10.pants. Zemes īpašnieku vai lietotāju tiesības uz kompensāciju:

(1) Zemes īpašniekam vai lietotājam ir tiesības saņemt no valsts budžetā šim mērķim paredzētajiem līdzekļiem kompensāciju par īpaši aizsargājamo nemedījamo sugu un migrējošo sugu dzīvnieku nodarītajiem būtiskiem postījumiem, ja viņš ir veicis nepieciešamos aizsardzības pasākumus un, izmantojot savas zināšanas, prasmes un praktiskās iespējas, ir ieviesis saudzīgas ekoloģiskās metodes, lai zaudējumus novērstu vai samazinātu. Zemes īpašnieks vai lietotājs nav tiesīgs saņemt kompensāciju, ja ir ļaunprātīgi veicinājis viņam nodarīto zaudējumu rašanos vai to apmēra palielināšanos, lai saņemtu kompensāciju.

(..)

(3) Kompensāciju par īpaši aizsargājamo nemedījamo sugu un migrējošo sugu dzīvnieku nodarītajiem būtiskiem postījumiem nemaksā, ja zemes īpašniekam vai lietotājam ir piešķirti citi valsts, pašvaldības vai Eiropas Savienības maksājumi, kas tieši vai netieši paredzēti par tiem pašiem saimnieciskās darbības ierobežojumiem vai īpaši aizsargājamo nemedījamo sugu un migrējošo sugu dzīvnieku nodarītajiem būtiskiem postījumiem, par kuriem normatīvajos aktos paredzēta kompensācija, kā arī tad, ja pretendents saņem atbalstu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes (ES) 2014.gada 15.maija Regulu Nr. 508/2014 par Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un ar ko atceļ Padomes regulas (EK) Nr. 2328/2003, (EK) Nr. 861/2006, (EK) Nr. 1198/2006 un (EK) Nr. 791/2007 un Eiropas Parlamenta un Padomes regulu (ES) Nr. 1255/2011.

[8.2] Lauksaimniecības un lauku attīstības likums

5.pants:

(..)

(7) Kārtību, kādā tiek administrēts un uzraudzīts valsts un Eiropas Savienības atbalsts lauksaimniecībai, un kārtību, kādā tiek administrēts un uzraudzīts valsts un Eiropas Savienības atbalsts lauku un zivsaimniecības attīstībai, nosaka Ministru kabinets.

(..)

[8.3] Ministru kabineta 2015.gada 29.septembra noteikumi Nr. 558 „De minimis atbalsta uzskaites un piešķiršanas kārtība zvejniecības un akvakultūras nozarē” (piemērojami lietas izskatīšanā, zaudējuši spēku ar 2018.gada 21.novembra noteikumiem Nr. 715 „Noteikumi par de minimis atbalsta uzskaites un piešķiršanas kārtību un de minimis atbalsta uzskaites veidlapu paraugiem”)

1.punkts: Noteikumi nosaka *de minimis* atbalsta uzskaites un piešķiršanas kārtību zvejniecības un akvakultūras nozarē saskaņā ar Komisijas 2014.gada 27.jūnija Regulu (ES) Nr. 717/2014 par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam zvejniecības un akvakultūras nozarē (turpmāk – Komisijas regula Nr. 717/2014).

2.punkts: Lai saņemtu *de minimis* atbalstu saskaņā ar Komisijas regulas Nr. 717/2014 3., 4. un 5.panta nosacījumiem, atbalsta pretendents iesniedz atbalsta sniedzējam iesniegumu *de minimis* atbalsta saņemšanai (1.pielikums) (turpmāk – iesniegums). Iesniegumā norāda *de minimis* atbalsta pretendenta kārtējā gadā un iepriekšējos divos fiskālajos gados saņemto, kā arī plānoto *de minimis* atbalstu neatkarīgi no atbalsta sniegšanas veida un atbalsta sniedzēja. *De minimis* atbalsta kumulēšanas gadījumā *de minimis* atbalsta pretendents sniedz informāciju arī par citu attiecīgajam projektam saņemto atbalstu tām pašām attiecināmajām izmaksām. Sniedzot informāciju par plānoto *de minimis* un citu valsts atbalstu, atbalsta pretendents norāda informāciju par atbalstu, uz kuru viņš ir pieteicies, bet par kuru atbalsta sniedzējs vēl nav pieņēmis lēmumu. Ja *de minimis* atbalsta pretendents iepriekš *de minimis* atbalstu nav saņēmis, viņš attiecīgo informāciju norāda iesniegumā.

[8.4] Ministru kabineta 2016.gada 7.jūnija noteikumi Nr. 353 „Kārtība, kādā zemes īpašniekiem vai lietotājiem nosakāmi to zaudējumu apmēri, kas saistīti ar īpaši aizsargājamo nemedijamo sugu un migrējošo sugu dzīvnieku nodarītajiem būtiskiem postījumiem, un minimālās aizsardzības pasākumu prasības postījumu novēršanai” (redakcijā, kas piemērojama lietā)

1.punkts: Noteikumi nosaka:

1.1. kārtību, kādā zemes īpašniekiem vai lietotājiem nosakāmi to zaudējumu apmēri, kas saistīti ar īpaši aizsargājamo nemedijamo sugu un migrējošo sugu dzīvnieku nodarītajiem būtiskiem postījumiem (turpmāk – zaudējumi);
(..)

39.punkts: Pieņemot lēmumu par kompensācijas piešķiršanu, pārvalde ievēro šādus nosacījumus:

- 39.1. kompensāciju piešķir, ievērojot Komisijas 2013.gada 18.decembra Regulas (ES) Nr. 1408/2013 par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108.panta piemērošanu *de minimis* atbalstam lauksaimniecības nozarē (turpmāk – Komisijas regula Nr. 1408/2013) 1.panta 1.punktā vai Komisijas 2014.gada 27.jūnija Regulas (ES) Nr. 717/2014 par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108.panta piemērošanu *de minimis* atbalstam zvejniecības un akvakultūras nozarē (turpmāk – Komisijas regula Nr. 717/2014) 1.panta 1.punktā minētos nozaru un darbības ierobežojumus;
- 39.2. pārbauda, vai kompensācijas apmērs nepalielina attiecīgajā fiskālajā gadā, kā arī iepriekšējos divos fiskālajos gados saņemtā *de minimis* atbalsta kopējo apmēru līdz līmenim, kas pārsniedz Komisijas regulas Nr. 1408/2013 3.panta 2.punktā (saimnieciskās darbības veicējiem, kuri nodarbojas ar lauksaimniecības produktu primāro ražošanu) vai Komisijas regulas Nr. 717/2014 3.panta 2.punktā (saimnieciskās darbības veicējiem, kuri darbojas zvejniecības un akvakultūras nozarē saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013.gada 11.decembra Regulu (ES) Nr.1379/2013 par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju un ar ko

groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1184/2006 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 104/2000) noteikto maksimālo *de minimis* apmēru. Izvērtējot kompensācijas apmēru, vērtē saņemto *de minimis* atbalstu viena vienota uzņēmuma līmenī. Viens vienots uzņēmums ir tāds uzņēmums, kas atbilst Komisijas regulas Nr. 1408/2013 2.panta 2.punktā un Komisijas regulas Nr. 717/2014 2.panta 2.punktā minētajiem kritērijiem.

40.punkts: Pārvaldes amatpersona divu mēnešu laikā pēc zaudējumu apmēra noteikšanas pieņem lēmumu par kompensācijas piešķiršanu, nosakot kompensācijas apmēru, vai lēmumu par atteikumu piešķirt kompensāciju.

Iemesli, kuru dēļ iesniedzējtiesai ir šaubas par Eiropas Savienības tiesību piemērošanu un interpretāciju

[9] Vispirms, Senāta ieskatā, nosakāms piemērojamais normatīvais regulējums, proti, izšķirams jautājums, vai kompensācija par zaudējumiem, ko nodarījuši aizsargājамie putni un dzīvnieki komersantiem zvejniecības un akvakultūras nozarē, ir uzskatāma par valsts atbalstu.

[9.1] Atbildīgā iestāde – Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija, atbildot uz Senāta uzdotajiem jautājumiem, atsaucoties uz Eiropas Savienības Tiesas 2013.gada 19.marta spriedumu apvienotajās lietās „Bouygues un Bouygues Télécom/Komisija u.c.”, C-399/10 P un C-401/10 P (ECLI:EU:C:2013:175), norāda, ka kompensācija par zaudējumiem, ko nodarījuši aizsargājамie dzīvnieki komersantiem zvejniecības un akvakultūras nozarē, ir uzskatāma par valsts atbalstu.

Arī Eiropas Komisijas tīmekļa vietnē publicēti paziņojumi par saskaņoto atbalstu salīdzināmās situācijās, piemēram, SA.50367 (2018/N) par kompensāciju maksājumiem par aizsargājамo dzīvnieku nodarīto kaitējumu.

[9.2] Tomēr Senātam ir šaubas par valsts atbalsta regulējuma attiecināšanu uz kompensāciju maksājumiem.

Kompensācijas maksājumi tiek noteikti par noteiktu publisku pienākumu izpildi, proti, šajā konkrētajā lietā par atturēšanos no zivju resursu aizsardzības no putnu un dzīvnieku nodarītā kaitējuma. Šādu pienākumu sabiedrības interesēs nosaka valsts, nosakot ierobežojumus noteiktu teritoriju apsaimniekošanā.

Valsts noteiktie publiskie pienākumi īpaši aizsargājamajā teritorijā šajā lietā noteikti, ieviešot Eiropas Savienības tiesību regulējumu, proti, šajā gadījumā pamatā tā ir Eiropas Parlamenta un Padomes 2009.gada 30.novembra Direktīva 2009/147/EK par savvaļas putnu aizsardzību (turpmāk – Direktīva 2009/147).

Senāta ieskatā, putnu un dzīvnieku nodarītā kaitējuma kompensācija ir ciesto zaudējumu atlīdzinājums Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17.panta izpratnē, nevis kāds papildu maksājums, kas varētu tikt uzskatīts par valsts atbalstu.

Iepriekš minētais Eiropas Savienības Tiesas spriedums apvienotajās lietās „Bouygues un Bouygues Télécom/Komisija u.c.” sniedz jēdziena „valsts atbalsts” definīciju, tomēr nolēmums būtībā attiecas uz akcionāru avansa maksājumu uzņēmuma kapitāla palielināšanai. Senāta ieskatā, Eiropas Savienības Tiesas minētajā lietā dotais valsts atbalsta jēdziena tvērums nav tāds, kas viennozīmīgi aptver šajā lietā vērtējamo kompensāciju par ciestajiem zaudējumiem.

[9.3] Analizējot Regulas Nr. 717/2014 1.pantu kopsakarā ar preambulas 15.apsvērumu, Senāts pirmšķietami secina, ka šī regula nav attiecināma uz tādu personai nodarīto zaudējumu atlīdzināšanu, ko radījuši putni, nemedījamie vai migrējošie dzīvnieki.

Attiecīgi, Senāta ieskatā, nacionālais normatīvais regulējums par Regulas Nr. 717/2014 piemērošanu, proti, Ministru kabineta noteikumi Nr. 558, arī neattiecas uz šādiem zaudējumiem.

[9.4.] Tomēr, ievērojot Eiropas Savienības Tiesas kompetenci dibināšanas Līgumu interpretācijas un piemērošanas jautājumos, Senāts uzskata par nepieciešamu šo jautājumu nodot izšķiršanai Eiropas Savienības Tiesai.

Līdzšinējā Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā nav izdevies atrast atbildi uz šo tiesību jautājumu.

[10] Neatkarīgi no tā, vai kompensācija atzīstama par valsts atbalstu, risināms arī kompensācijas atbilstīga apmēra jautājums.

[10.1] Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17.pantā noteiktās tiesības uz īpašumu ietver tiesības īpašumu lietot, kā arī tiesības uz taisnīgu kompensāciju par noteiktiem ierobežojumiem.

[10.2] Atbildīgā iestāde – Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija – norāda, ka kompensācijas apmērs nenozīmē faktisko zaudējumu apmēru, jo galvenais faktors, kas praksē ietekmē aprēķinātās kompensācijas apmēru, piemēram, ir zivju diķu platība. Pašreiz kompensācijas aprēķina formulā netiek uzskaitīts, cik daudz zivju tiek apēsts, tātad, cik lieli postījumi akvakulturai faktiski tiek nodarīti.

[10.3] Senāta ieskatā, īpašuma tiesību ierobežojuma kompensācijai ir jābūt faktiskai un efektīvai, proti, jānodrošina atbilstīgs atlīdzinājums reālo zaudējumu apmērā. Direktīvā 2009/147 kompensācijas jautājums nav risināts, tomēr ir norādīts, ka dalībvalstis, lai nepieļautu nopietnu kaitējumu zvejniecībai, var atkāpties no minētās direktīvas prasībām.

Lai arī pastāv dalībvalstu rīcības brīvība atbilstošas putnu aizsardzības un saimnieciski ekonomisko interešu nodrošināšanas līdzsvara sasniegšanai, tomēr, Senāta ieskatā, Eiropas Savienības teritorijā nepieciešams principu līmenī konceptuāli līdzīgs atbilstīga atlīdzinājuma, kas izriet no Eiropas Savienības tiesību aktā noteiktā pienākuma, risinājums.

[10.4] Līdzšinējā Eiropas Savienības Tiesas prakse par Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17.panta interpretāciju un piemērošanu nedod skaidru atbildi uz šo jautājumu.

[11] Ievērojot minēto, lai noskaidrotu, kā piemērojamas normas par valsts atbalstu un kompensāciju par Eiropas Savienības tiesību normās noteiktu ierobežojumu ievērošanu, Senāts uzskata par nepieciešamu vērsties Eiropas Savienības Tiesā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 267.pantu, Administratīvā procesa likuma 104.¹pantu, 273.panta 5.punktu un 275.panta 7.punktu, Senāts

nolēma

uzdot Eiropas Savienības Tiesai šādus prejudiciālos jautājumus:

- 1) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17.pantā garantētās tiesības uz taisnīgu kompensāciju par tiesību uz īpašumu ierobežojumu pieļauj, ka valsts piešķirtā kompensācija par zaudējumiem, ko *Natura 2000* teritorijā akvakultūrai nodarījuši saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009.gada 30.novembra Direktīvu 2009/147/EK par savvaļas putnu aizsardzību aizsargājamiem putni, var būt ievērojami mazāka par faktiski nodarītajiem zaudējumiem?
- 2) Vai valsts piešķirtā kompensācija par zaudējumiem, ko *Natura 2000* teritorijā akvakultūrai nodarījuši saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009.gada 30.novembra Direktīvu 2009/147/EK par savvaļas putnu aizsardzību aizsargājamiem putni, ir uzskatāma par valsts atbalstu Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108.panta izpratnē?
- 3) Gadījumā, ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša, vai tādai kompensācijai kā pamata lietā piemērojams Eiropas Komisijas 2014.gada 27.jūnija Regulas Nr. 717/2014 par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108.panta piemērošanu *de minimis* atbalstam zvejniecības un akvakultūras nozarē 3.panta 2.punktā noteiktais *de minimis* atbalsta ierobežojums 30 000 *euro* apmērā?

Apturēt tiesvedību lietā, līdz stājas spēkā Eiropas Savienības Tiesas nolēmums.
Lēmums nav pārsūdzams.

(paraksts)
J. Briede

(paraksts)
V. Kakste

(paraksts)
D. Mita

NORAKSTS PAREIZS
Senāta Administratīvo lietu departamenta
Senatore
Rīgā 2020.gada 4.jūnijā

Signature valid

Digitally signed by J. BRIEDE
Date: 2020.06.04 16:46:51 EEST

J. Briede

**Elektroniskā dokumenta
KOPIJA PAREIZA**

05-06-2020

Augstākās tiesas Kancelejas
vadītāja

E. Majore

